

POSTANOWIENIE

10 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Piotr Telusiewicz

na posiedzeniu niejawnym 10 września 2024 r. w Warszawie
na skutek skargi kasacyjnej M. K.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z 18 stycznia 2021 r., I ACa 596/20,
w sprawie z powództwa M. K.
przeciwko G. spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,
w przedmiocie wniosku pozwanego o uzupełnienie wyroku.

oddala wniosek.

UZASADNIENIE

W piśmie procesowym z 5 lipca 2024 r. pełnomocnik pozwanego wnosił o uzupełnienie wyroku Sądu Najwyższego z 24 kwietnia 2024 r. w zakresie orzeczenia o kosztach postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 351 § 1 k.p.c.. strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku, a gdy doręczenie wyroku następuje z urzędu - od jego doręczenia, zgłosić wniosek o uzupełnienie wyroku, jeżeli sąd nie orzekł o całości żądania, o natychmiastowej wykonalności albo nie zamieścił w wyroku

dodatkowego orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien był zamieścić z urzędu.

W przedmiotowej sprawie, pełnomocnik pozwanego nie złożył odpowiedzi na skargę kasacyjną (odpis skargi kasacyjnej został doręczony pełnomocnikowi pozwanego 25 maja 2021 r. - k. 183). Dopiero w piśmie procesowym z 11 maja 2022 r., (które zostało określone jako „pismo pozwanego zawierające ustosunkowanie do skargi kasacyjnej powódki”) pełnomocnik pozwanego domagał się oddalenia skargi kasacyjnej oraz zasądzenia kosztów postępowania od powódki.

Przypomnieć należy, że strona przeciwna może wnieść do sądu drugiej instancji odpowiedź na skargę kasacyjną w terminie dwutygodniowym od doręczenia jej skargi (art. 398⁷ § 1 k.p.c.). Wyżej wskazane pismo procesowe nie może być potraktowane jako odpowiedź na skargę kasacyjną. Tym samym wniosek o zasądzenie kosztów postępowania, który jest w tym przypadku nierozzerwalnie związany ze zgłoszeniem stanowiska w sprawie (w tym przypadku jest ono spóźnione), nie mógł być brany pod uwagę. Pogląd ten znajduje potwierdzenie we wcześniejszym orzecznictwie Sądu Najwyższego. Wskazano w nim, iż nie stanowi odpowiedzi na skargę tak nazwane pismo procesowe, wniesione po upływie ustawowego terminu do dokonania tej czynności. W konsekwencji, nie wywołuje ono skutków w zakresie zawartego w nim wniosku o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym, obejmujących sporządzenie i wniesienie odpowiedzi na skargę kasacyjną (wyrok SN z 2 marca 2010 r., II PK 241/09).

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[SOP]

[ms]

